

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.31/2015/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év december hó 09. napján és 2016. év január hó 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. március 10. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1562/2014/32. számú ítéletét **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. és VI.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 10.115 (tízezer-száztizenöt) forint, **III.r.** vádlottat 7.075 (hétezer-hetvenöt) forint büntügyi költség megfizetésére.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során felmerült további 7.075 (hétezer-hetvenöt) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. március 10. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1562/2014/32. számú ítéletével **I.r. vádlottat** 3 rb. a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző - egyik esetben felbujtóként elkövetett - hivatali visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 180 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. **III.r., IV.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki 1-1 rb. a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettébe, ezért **III.r.** vádlottat 100 napi tétel, napi tételenként 1.200 forint, **IV.r.** vádlottat 120 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. **VI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettében, ezért 150 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. **I., III., IV. és VI.r.** vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült büntügyi költség megfizetésére, 47.946 forint büntügyi költség tekintetében pedig megállapította, hogy azt az állam viseli. Ellenben **I.r. vádlottat** az ellene 2 rb. - egyik esetben felbujtóként elkövetett - hivatali visszaélés büntette, **II., V.r.** vádlottakat az ellenük 1-1 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette és **VI.r.** vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül a vádlottak felmentése miatt, illetve büntetés súlyosítása végett fellebbezést jelentett be. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását is, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság törvénytől rekesztette ki a 2010. márciusát megelőzően keletkezett telefon lehallgatások anyagát a bizonyítékok köréből és nem volt

figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.381/2013/15. végzésében kifejtettekre, amelyben a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása körében fejtette ki azon álláspontját, hogy nem sérült a haladéktalanság elve. Mivel a bizonyítékok köréből kizárt hanganyagok miatt az elsőfokú bíróság ítélete ellentétes az iratok tartalmával, illetve a tényállás hiányosan került megállapítása, ezért indítványozta az ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását.

I.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést. **I.r. vádlott** mellékelte észrevételeit, melyben kifejtette, hogy nem követett el bűncselekményt, és a korábban vele szemben hozott felmentő ítéletet tartja helyénvalónak.

II.r. vádlott védője a határozatot tudomásul vette. **III.r. vádlott** védője három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be felmentés érdekében. **IV.r. vádlott** védője három napi gondolkodási időt követően elsődlegesen bűncselekmény hiányában történő felmentés, másodlagosan bizonyítékok hiányában történő felmentés érdekében fellebbezést jelentett be.

A **IV.r. vádlott** védője mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását is, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor csak részben zárta ki a bizonyítékok köréből a titkos információgyűjtés során szerzett telefonlehallgatási anyagokat. Álláspontja szerint a titkos információgyűjtést végző szerv nem tett eleget a haladéktalan feljelentési kötelezettségének, ezért bizonyítékként azon vallomásrészek sem használhatóak fel, amelyek a lehallgatási anyagok elébe tárása, vagy ismertetése után kerültek beszerzésre. Kifejtette, hogy a 2009. október 08. és november 05. napján rögzített titkos információgyűjtés eredményére alapozott feljelentés 2010. április 09. napján érkezett meg az Egri Nyomozó Ügyészséghez, és az ezért haladéktalannak nem tekinthető. Ezzel összefüggésben arra hívta fel a figyelmet, hogy az RSZVSZ feljelentésének haladéktalanságát a 2009. október 08-ai időpont és a feljelentés Egri Nyomozó Ügyészséghez történő érkezésének időpontjának viszonylatában kell vizsgálni, mely időpontok között hat hónap telt el. Véleménye szerint védencével szemben benyújtott vád nem törvényes, a vádhatóság csak feltételezni tudta, hogy védenca érdekelt volt a büntetőügyben. A törvényes vád hiánya miatt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ítéletet helyezze hatályon kívül és a vádlottal szemben a büntetőeljárást szüntesse meg. Véleménye szerint ha a másodfokú bíróság kirekeszti a törvénysértő bizonyítékokat, az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlansága miatt megalapozatlanná válik, abból nem lehet arra következtetést levonni, hogy **I.r. vádlott** hivatali helyzetével visszaélve biztosított jogtalan előnyt védencének. Ezért másodlagosan indítványozta, hogy a másodfokú bíróságvédencét mentse fel a felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés vádja alól, mivel a cselekménye nem bűncselekmény. Amennyiben a bíróság bűncselekmény hiányában történő felmentésre nem látna lehetőséget, abban az esetben bizonyítottság hiányában kérte védenca felmentését.

V.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette. **VI.r. vádlott** és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2015. április 09-én kelt BF.359/2015/1. számú átiratában fenntartva az ügyési fellebbezést az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítására tett indítványt. Indokolása szerint az elsőfokú katonai tanács törvénysértően zárta ki a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékokat a bizonyítékok köréből, ezért ítélete megalapozatlan a Be. 351. § (2) bekezdés b./ és c./ pontjai szerint. Véleménye szerint e megalapozatlanság a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az ügyészi fellebbezést és az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. Kifejtette, hogy bár az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, jogszabálysértően zárta ki az iratokhoz csatolt hangfelvételeket a bizonyítékok köréből. Ez azt eredményezte, hogy az általa megállapított ítéleti tényállás hiányos, és ellentétes az iratok tartalmával. Megismételte indítványát az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, ugyanakkor nem indítványozta továbbiakban másik katonai tanács kijelölését az eljárás lefolytatására.

I.r. vádlott védője fenntartotta az elsőfokú eljárásban előterjesztett perbeszédét. Nem értett egyet az ügyészség álláspontjával, mely szerint felhasználhatóak a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor részben felhasználhatónak tartotta a titkos információgyűjtés eredményét, elfogadva, hogy az egy hónapos határidőn belül tett feljelentés még megfelel a haladéktalanság követelményeinek. Véleménye szerint nem hagyható figyelmen kívül az ügy jellege és utalva a Kúria 74/2004. számú Büntető Kollégiumi véleményére, az adott ügyben a feljelentés megtételét szintén késedelmesnek tartotta. Elsődlegesen felmentés, másodlagosan az ítélet enyhítésére tett indítványt.

II.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt egyetértve az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel. **III.r.** vádlott tekintetében fenntartotta védence felmentésre irányuló fellebbezését. Álláspontja szerint a titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel, mivel az a titkos nyomozást végző szerv nem tett nyomban eleget feljelentési kötelezettségének. Értelmezése szerint a büntetőeljárás törvény alapján a nyombaniságon a lehető legrövidebb időt kell érteni. Védencével szemben ugyanakkor 2010. februárjában keletkeztek az információk, míg a feljelentés 2010. áprilisában érkezett. Hiányolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta, miért látta megállapíthatónak **III.r.** vádlott bűnösségét felbujtói minőségben, nem fejtette ki, hogy mely magatartását értékelte rábírásnak. Álláspontja szerint a bíróság által felhasznált hanganyagból nem lehet következtetni arra, hogy védence felbujtói magatartást fejtett volna ki. Indítványozta ezért felmentését.

IV.r. vádlott védője írásban előterjesztett álláspontját fenntartva elsődlegesen védence felmentésére tett indítványt. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a titkos információgyűjtés eredményét csak részben zárta ki a bizonyítékok köréből, mivel álláspontja szerint a 2010. március utániak sem használhatóak fel. Utalt a bizonyítékok ellentmondásosságára és arra, hogy az sem világos, hogy mikor került sor a feljelentés megtételére, illetve a nyomozás elrendelésére. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor lehetőséget látott a bizonyítékok felhasználására. Továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság nem törvényes vád alapján járt el, mivel védence tekintetében a vád nem volt meghatározott.

V.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a lehallgatási anyagot kizárta a bizonyítékok köréből. Mindezek alapján nem lehet következtetni védence felbujtói magatartására, illetve arra sem vonható le következtetés, hogy egyáltalán bírság került vele szemben kiszabásra és így bűncselekményt valósított volna meg.

VI.r. vádlott védője a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Indítványozta a titkos információgyűjtés anyagának kirekesztését a bizonyítékok köréből. Felhívta a figyelmet arra is, hogy önmagában a titkos információgyűjtés nem támasztja alá védence bűnösségét. Ha az felhasználható is, akkor sem bizonyítja védence tényállásszerű magatartását, ezért helyes volt védence felmentése a IV. tényállási pont tekintetében. Az V. tényállási pont vonatkozásában szintén

védence felmentését indítványozta, figyelemmel arra a tényre, hogy azért nem került sor I.r. vádlottal szemben bírság kiszabására, mert a járőrnek megmutatta parkolási igazolását és ezzel kimentette mulasztását.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt az ellentétes fellebbezésekre is figyelemmel mindegyik vádlott tekintetében a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az ügy előzményeként megállapítható, hogy a Miskolci Nyomozó Ügyészség 2011. augusztus 04-én emelt vádat a vádlottakkal szemben, amely vád alapján a Székesfehérvári Törvényszék járt el és a vádlottakat 2013. március 18. napján kihirdetett 6.B.348/2011/19. számú ítéletével felmentette. A Fővárosi Ítéltábla a 2014. május 15-én kihirdetett 2.Bf.381/2013/15. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és valamennyi vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Végzésében előírta, hogy a megismételt eljárásban a bíróság vizsgálja meg, hogy a titkos információgyűjtés felhasználhatóságának engedélyezése tárgyában miért csak 2010. június 14-én került sor az indítvány megtételére a 2010. április 09-én érkezett feljelentést követően.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a megismételt eljárásban az eljárási szabályokat betartva folytatta le az eljárást. II.r. vádlott kérte, hogy az elsőfokú bíróság távollétében tartsa meg a tárgyalást, ezért nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor eltekintett e vádlott jelenlététől. Jogszerűen a Be 281. § (9) bekezdése alapján járt el, amikor a szabályszerűen idézett III. és IV.r vádlottal távollétében fejezte be az eljárást, mivel előzetesen bejelentették, hogy nem kívánnak azon részt venni.

Több vádlott a megismételt eljárás során nem tett vallomást, ezért az elsőfokú katonai tanács törvényesen olvasta fel korábbi vallomásukat. A vádlottak a korábban tett vallomásaikban tagadták bűnösségüket, ezért az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tanúvallomások, valamint a bűnügyi iratokban elhelyezett bizonyítékok, ezeken belül elsősorban a titkos információgyűjtés eredménye, illetve annak felhasználhatósága alapján foglalt állást büntetőjogi felelősségüket illetően.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 8. oldalán rögzítette a vádlottak érdemi védekezésének lényegét, majd a bizonyítékok között megjelölte azokat a lehallgatási anyagokat, amelyek az ügy eldöntése szempontjából relevánsnak minősültek. Az elsőfokú bíróság felhasználta továbbá az általa ismertett bűnügyi iratok tartalmát is a tényállás megállapítása érdekében, valamennyi hanganyagot meghallgatta, azt összevetette az iratok között található kivonatok tartalmával.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló ügyészi indítvánnyal.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eleget tett a hatályon kívül helyező végzésben előírtaknak, vizsgálta, hogy a titkos információgyűjtést végző szerv feljelentése mikor érkezett meg az ügyészségre, illetve foglalkozott azzal is, hogy az ügyészség miért csak lényegesen később indítványozta ezek felhasználhatóságának megállapítását. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a titkos információgyűjtés eredménye felhasználhatósága tekintetében annak van relevanciája, hogy mikor érkezett meg a feljelentés, annak viszont e tekintetben nincs következménye, hogy az ügyészség később intézkedett a nyomozás elrendelésére, illetve a felhasználhatóság indítványában történt döntés kezdeményezésre.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 18. oldalán foglalkozott a titkos információgyűjtés felhasználhatóságával és arra az álláspontra helyezkedett - figyelemmel az ügy bonyolultságára is - hogy a telefonbeszélgetések elfogásától számított egy hónapon túl történő feljelentés esetén a haladéktalanság, mint a titkos információgyűjtés eredménye felhasználásának a feltétele, nem áll fenn. Figyelemmel tehát a rögzített telefonbeszélgetések időpontjára és a megtett feljelentés időpontjára, kirekesztette azokat a lehallgatási anyagokat a bizonyítékok köréből, amelyek 2010. március hónap előtt keletkeztek, mivel a feljelentés 2010. április 09-én érkezett meg a nyomozó ügyészséghez. Álláspontja szerint a Be. 206/A§-ban írt törvényi előfeltételek ebben az esetben nem álltak fenn.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem alapos továbbá az a védői nyilatkozás, hogy az elsőfokú bíróság IV.r. vádlott vonatkozásában törvényes vád hiányában járt el, mivel az megfelel a Be. 2. § (2) bekezdésében írt feltételeknek.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, nem állapítható meg olyan megalapozatlansági ok, amely alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése lenne szükséges.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú katonai tanáccsal a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatósága tekintetében. Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a Be. 206/A. §., valamint a Kúria BK.74/2009. számú eseti döntésében foglaltakat. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a titkos információgyűjtés elrendelésének feltételei fennálltak, ugyanakkor a titkos információgyűjtő szerv csak részben teljesítette azon kötelezettségét, hogy haladéktalanul tegyen eleget a feljelentési kötelezettségének. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal, hogy a 2010. március 10-ét megelőzően elfogott telefonbeszélgetések anyaga bizonyítékként nem használható fel, mivel a feljelentésre csak 2010. áprilisában került sor.

Figyelemmel arra, hogy I., II. és V.r. vádlott vonatkozásában egyéb bizonyítékok nem álltak rendelkezésre, I., II., V. és VI.r. vádlottak vonatkozásában nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor őket felmentette az I. és IV. tényállási pontban írt cselekmények alapján emelt vád alól bebizonyítottság hiányában a Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontja alapján.

A másodfokú bíróság nem találta alaposnak I., II., IV. és VI.r. vádlottak felmentésére irányuló fellebbezéseket.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a bizonyítékokat, helyesen vonta értékelési körébe azokat a titkos információgyűjtés útján szerzett bizonyítékokat, amelyeket nem kellett kizárni a bizonyítékok köréből. A vádlottak az eljárás során nem vitatták a beszélgetések megtörténtét és a résztvevők személyét. A beszélgetések tartalma pedig összevetve az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokkal megalapozták a vádlottak tényállásban írt cselekményének megállapítását.

A II. tényállásban rögzített tényállás alapján helyesen következtetett az elsőfokú katonai tanács I. és III.r. vádlottak büntetőjogi felelősségére, mivel I.r. vádlott III.r. vádlott kérésére érdemi információkat közölt folyamatban lévő büntetőeljárás adatairól III.r. vádlott rábírását követően. A beszélgetés tartalma alapján megállapítható, hogy III.r. vádlott kérése váltotta ki I.r. vádlott magatartását.

Ugyanígy a III. tényállási pont alapján az elsőfokú bíróság szintén okszerűen következtetett I. és IV.r. vádlottak bűnösségére, mivel I.r. vádlott, mint hivatalos személy konkrét információkat közölt IV.r. vádlottnak, annak kérésére, mellyel számára jogtalan előnyt biztosított. A cselekmények

alapján az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlottak cselekményét a Btk. 2. §-ra figyelemmel az új Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének, amelyet III. és IV.r. vádlottak felbujtóként, míg **I.r.** vádlott tettesként valósított meg.

Az V. tényállási pontban megállapítottak szerint I.r. vádlott kezdeményezte **VI.r.** vádlottnál, hogy kerüljön eltörlésre a kiszabott helyszíni bírság, amelyről VI.r. vádlottól egyértelmű ígéretet kapott. Az a körülmény, hogy ez miként került elintézésre VI.r. vádlott cselekményének minősítésére nem volt kihatással, mivel hivatali helyzetével visszaélve tette lehetővé, hogy a járőrök visszaküldésre kerüljenek a helyszínre, ahol I.r. vádlott el tudta intézni a bírság alóli mentesülését. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen minősítette a VI.r. vádlott cselekményét a Btk. 305. § c./ pontjában írt hivatali visszaélés büntettének, **I.r. vádlott** cselekményét pedig felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a cselekmények tárgyi súlya, valamint az értékelte enyhítő és súlyosító körülményekre figyelemmel lehetőséget látott I., III., IV. és VI.r. vádlottakkal szemben pénzbüntetés kiszabására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetések arányosak a megállapított cselekmények tárgyi súlyával, illetve a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, továbbá a személyi és jövedelmi viszonyaikkal. A kiszabott jogkövetkezmény enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget egyik vádlott tekintetében sem.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban **I.r.** vádlott védőjének működésével kapcsolatban 10.115 forint, míg a III.r. vádlott kirendelt védőjének működésével kapcsolatban 7.075 forint bünyügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére a másodfokú bíróság a Be. 338. § (1) bekezdése alapján az I. és III.r. vádlottakat kötelezte.

A II.r. vádlott felmentésre került, ezért az ő tekintetében felmerült bünyügyi költséget a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. január 13.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r.** és **VI.r.** vádlottak tekintetében jogerős, I., III., IV. és VI.r. vádlottak vonatkozásában végrehajtható.

, 2016. január 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke